

- 3) Artykuł 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz zasady pierwszeństwa prawa Unii i lojalnej współpracy należy interpretować w ten sposób, że:
- po pierwsze, skład orzekający sądu krajowego, któremu sprawę przydzieloną wcześniej innemu składowi orzekającemu tego sądu przekazano w następstwie uchwały wydanej przez organ, którego niezawisłość i bezstronność nie są zagwarantowane i który zezwolił na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego zasiadającego jednoosobowo w tym ostatnim składzie orzekającym oraz zawiesił tego sędziego w czynnościach służbowych i obniżył jego wynagrodzenie, powinien odstąpić od stosowania tej uchwały i wstrzymać się od dalszego rozpoznawania tej sprawy oraz
 - po drugie, organy sądowe mające kompetencje w zakresie wyznaczania i zmiany składów orzekających sądu krajowego są w takim wypadku zobowiązane do ponownego przydzielenia tej sprawy składowi orzekającemu pierwotnie ją rozpoznającemu.
- 4) Artykuł 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz zasady pierwszeństwa prawa Unii i lojalnej współpracy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie:
- z jednej strony przepisom krajowym, które zakazują sądowi krajowemu, pod rygorem nałożenia kar dyscyplinarnych na sędziów wchodzących w jego skład, badania mocy wiążącej aktu wydanego przez organ, którego niezawisłość i bezstronność nie są zagwarantowane i który zezwolił na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej oraz zawiesił go w czynnościach służbowych i obniżył jego wynagrodzenie, jak również w stosownym wypadku odstąpienia od stosowania tego aktu, oraz
 - z drugiej strony orzecznictwu sądu konstytucyjnego, zgodnie z którym akty powołania sędziów wchodzących w skład takiego organu nie mogą podlegać kontroli sądowej, w zakresie, w jakim orzecznictwo to może stanowić przeszkodę dla takiego badania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 8.2.2021.
Dz.U. C 79 z 8.3.2021.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 lipca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte dei Conti – Włochy) – Ferrovienord SpA/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT (C-363/21), Federazione Italiana Triathlon/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell’Economia e delle Finanze (C-364/21)

(Sprawa C-363/21 i C-364/21, ⁽¹⁾ Ferrovienord i in.)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 19 ust 1 akapit drugi TUE – Obowiązek ustanowienia przez państwa członkowskie środków niezbędnych do zapewnienia skutecznej ochrony prawnej w dziedzinach objętych prawem Unii – Polityka gospodarcza – Rozporządzenie (UE) nr 549/2013 – Europejski system rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (ESA) – Dyrektywa 2011/85/UE – Wymogi dotyczące ram budżetowych w państwach członkowskich – Uregulowanie krajowe ograniczające właściwość sądu do spraw rachunkowych – Zasady skuteczności i równoważności – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]

(2023/C 321/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte dei Conti

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ferrovienord SpA (C-363/21), Federazione Italiana Triathlon (C-364/21)

Strona przeciwna: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT (C-363/21), Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell’Economia e delle Finanze (C-364/21)

przy udziale: Procura generale della Corte dei conti, Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-363/21) Procura generale della Corte dei conti (C-364/21)

Sentencja

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej, dyrektywę Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dotyczących ram budżetowych państw członkowskich oraz art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz zasad równoważności i skuteczności

należy interpretować w ten sposób, że:

nie sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, które ogranicza właściwość sądu do spraw rachunkowych do orzekania w przedmiocie zasadności wpisania danego podmiotu do wykazu instytucji rządowych i samorządowych, o ile zagwarantowana jest skuteczność (efet utile) tych rozporządzeń i tej dyrektywy oraz ustanowiona w prawie Unii skuteczna ochrona sądowna.

(¹) Dz.U. C 349 z 30.8.2021.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 lipca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Ocilion IPTV Technologies GmbH/Seven.One Entertainment Group GmbH, Puls 4 TV GmbH & Co. KG

(Sprawa C-426/21 (¹), Ocilion IPTV Technologies)

[Odesłanie prejudycjalne – Własność intelektualna – Prawa autorskie w społeczeństwie informacyjnym – Dyrektywa 2001/29/WE – Artykuł 3 – Prawo do publicznego udostępniania – Artykuł 5 ust. 2 lit. b) – Wyjątek dotyczący „kopii na użytek prywatny” – Dostawca usługi „Internet Protocol Television” (IPTV) – Dostęp do treści chronionych bez zgody podmiotów prawa – Rejestrator wideo online – Odtwarzanie z przesunięciem czasowym – Technika deduplikacji]

(2023/C 321/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Ocilion IPTV Technologies GmbH

Druga strona w postępowaniu ze skargi rewizyjnej: Seven.One Entertainment Group GmbH, Puls 4 TV GmbH & Co. KG

Sentencja

1) Artykuł 2 i art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym

należy interpretować w ten sposób, że:

nie wchodzi w zakres wyjątku od wyłącznego prawa autorów i organizacji radiowych i telewizyjnych do zezwalania na zwielokrotnianie chronionych utworów lub zabrania takiego zwielokrotniania oferowana przez operatora usługa internetowej retransmisji programów telewizyjnych klientom komercyjnym, która umożliwia, za pomocą rozwiązania hostingowego w chmurze lub opartego na udostępnionym „on premises” niezbędnym sprzęcie i oprogramowaniu, ciągłe lub jednorazowe nagrywanie tych programów z inicjatywy użytkowników końcowych tej usługi, w przypadku gdy kopia sporządzona przez pierwszego użytkownika, który wybrał program, jest udostępniana przez operatora nieokreślonej liczbie użytkowników, którzy chcą oglądać tę samą treść.